

РЕШЕНИЕ

№ 1032

гр. Бургас, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРТИН Р. БАЕВ**

при участието на секретаря **КАПКА АЛЪ. ВЛАДИМИРОВА** като разгледа докладваното от **МАРТИН Р. БАЕВ** Административно наказателно дело № 20232120202583 по описа за 2023 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по повод жалба на „Викмар Георгиеви“ ЕООД с ЕИК: 201622128, чрез адв. Н. Д. от АК-Бургас, против Електронен фиш (ЕФ) с № 8504602767, издаден от Агенция „Пътна Инфраструктура“, с който за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин / лева.

С жалбата се иска отмяна на НП като се изтъкват доводи за допуснати нарушения на производствените правила и незаконосъобразност на санкционния акт.

В последното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник – адв. Д. – БАК, който поддържа жалбата по изложените в нея доводи, които допълва и доразвива. Моли за отмяна на ЕФ и присъждане на разноски.

В предоставени писмени бележки процесуалният представител на жалбоподателя още веднъж поддържа тезата си за незаконосъобразност на ЕФ, като акцентира, че изначално е незаконосъобразно издаването на ЕФ за процесното нарушение, позовавайки се на решение на АдмС-Бургас. Добавя и че жалбоподателят е имал надлежно сключен договор с „Интелигентни трафик системи“ АД, като няма никаква житейска логика да не заплати преминаването през този пътен сегмент, при положение, че него ден са били заплатени много други пътни такси. На последно място счита, че санкцията е несъразмерна.

За административнонаказващия орган се явява юрисконсулт М. която моли фишът да бъде потвърден. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В писмени бележки доразвива доводите си, като изтъква съображения за неоснователност на възраженията на жалбоподателя.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване (видно от известието на л. 37 процесният фиш е връчен на жалбоподателя на 28.06.2023 г., а жалбата е депозирана директно в съда на 06.07.2023 г.). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че е процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 03.06.2021 г. в 18:37 часа е установено с устройство № 10031 (елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП) управление на ППС влекач „Скания Р 420 ЛА“, регистрационен номер А7058КТ, с технически допустима максимална маса 18600 кг, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща техническа допустима максимална маса на състава 40000 кг., в община Бургас, по път А-1 км 357+949, посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не била заплатена изцяло дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. За констатираното бил издаден обжалваният фиш, с който за нарушение по чл. 102, ал.2 от ЗДвП и на основание чл.187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин / лева на дружеството собственик - „Викмар Георгиеви“ ЕООД.

Съдът кредитира събраните по делото писмени доказателства, представени от АНО и изискани служебно от съда, като същите водят до установяването на безпротиворечива фактическа обстановка.

Във връзка с релевираните възражения съдът следва да посочи следното:

Електронният фиш е издаден от компетентен орган, тъй като разпоредбата на чл. 10, ал. 10 от ЗП, посочва, че Агенция „Пътна инфраструктура“ осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси и функциите на лице, събиращо пътни такси, както и по управлението на смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, както и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. При изпълнение на своите правомощия по чл. 10, ал. 10 от ЗП Агенция Пътна инфраструктура е установила, като е и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗП, нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б, поради което може да бъде издаван електронен фиш в отсъствието на контролен орган за налагане на съответното наказание в размер, определен за съответното нарушение - чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП.

Съдът намира, че нарушението е ясно описано, като са посочени всички релевантни разпоредби.

Следва да се посочи, че нарушението е записано в ЕФ като: *„изцяло не е заплатена дължимата пътна такса...“*, което е една от хипотезите на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което съставът намира, че нарушението е ясно описано откъм своите съставомерни признаци, като са посочени и всички приложими законови разпоредби.

Ясно е посочено мястото на нарушението – път А1, км 357+949, като именно посочването на конкретен километър и метър от пътя е най-точното описание на съответния участък.

На следващо място, съдът намира, че в производството по издаване на електронни фишове не се прилагат сроковете по чл. 34 от ЗАНН за издаване на актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления. Съгласно ТР № 1/2014 г. по тълк.д. № 1/2013 г. на ВАС изискванията за реквизити, форма, съдържание и ред за издаване на АУАН и НП са неприложими в производството по издаване на електронен фиш. В този смисъл е и **Решение № 515/20.04.2022 г. на АдмС–Бургас по к.н.а.х.д. № 205/2022 г.** Видно е, че се твърди нарушението да е извършено на 03.06.2021 г., като към момента не са изтекли давностните срокове за преследване по чл. 80 от НК, които се явяват единствено приложими в случая.

Неоснователен е и доводът за липса на компетентност на издателя на ЕФ (подпис и т.н.), тъй като той няма конкретно физическо лице издател, а се издава от Агенция „Пътна инфраструктура“. Следва да се има предвид, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. В тази връзка, съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ВАС, ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), но не и по форма, съдържание, **реквизити** и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, **реквизити** и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани подробно в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. От гледна точка на адресатите - електронният фиш е акт със санкционно значение, поради което, като вид държавна принуда, чрез него се възлагат неблагоприятни последици на адресата от имуществен характер. Именно с оглед на тази своя характеристика, при издаването на електронния фиш намира проява общия принцип, че административнонаказателната отговорност не може да бъде обоснована чрез разширително тълкуване или чрез тълкуване по аналогия (чл. 46, ал. 3 от ЗНА). Приложимостта на ЗАНН е посочена единствено при обжалването на електронните фишове. Действително в процесния електронен фиш като издател е посочена Агенция „Пътна инфраструктура“ и не са посочени конкретен издател – физическо лице, негов подпис и дата на издаване, но такива реквизити не са предвидени за ЕФ. В този смисъл е константната практика на касационната инстанция например - **Решение № 646 от 6.04.2015 г. на АдмС - Бургас по к.н.а.х.д. № 253/2015 г.** и **Решение № 539 от 19.03.2015 г. на АдмС - Бургас по к.н.а.х.д. № 150/2015 г.**

Не случайно законодателят при определяне на реквизитите на електронния фиш не е

посочил като изискване той да съдържа име, длъжност и подпис на издателя си (или на лицето, което в последствие връчва фиша) и това е така, защото електронният фиш е акт, който се издава в резултат на заснемане със система за технически контрол, а не акт на административнонаказващ орган, каквото е наказателното постановление. Ето защо за разлика от общия процес регламентиран в ЗАНН, в хипотезата с издаване на електронния фиш, не са предвидени два етапа, каквито съдържа общия процес по ЗАНН – обвинение чрез предявяване и връчване на АУАН и налагане на наказание чрез издаване и връчване на наказателно постановление (**Решение № 1227/08.07.2015 г. по к.н.а.х.д. № 943/2015 г. на АдмС-Бургас**). Законодателят е препратил към ЗАНН само процедурата по оспорване на електронния фиш. Това означава, че особената процедура, уредена в ЗДвП, се прилага такава, каквато е и така както е уредена в специалния закон и само за неуредените случаи, както и само в частта на оспорване пред съда на електронния фиш се прилага общия закон – ЗАНН. За това, след като в специалната норма са регламентирани реквизитите на електронния фиш, това изброяване следва да се възприема като изчерпателно, т.е. достатъчно е електронния фиш да съдържа тези реквизити и да е издаден според образца. В случая процесният електронен фиш е именно такъв. След като в образца за електронен фиш и в изчерпателно изброените му в закона реквизити не се съдържа дата на издаване на електронния фиш, име на длъжностно лице, подпис и пр. - то такъв реквизит не е задължително да притежава и фишът.

Накрая, не представлява нарушение обстоятелството, че в ЕФ не е посочен конкретния размер на дължимата такса, която се твърди да не е заплатена, доколкото така или иначе не са представени доказателства за плащането на какъвто и да е размер от страна на жалбоподателя. Отделно от това чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП не предвижда такъв реквизит на електронния фиш.

В обобщение, съдът намира, че не са налице допуснати формални нарушения в производството.

По същество съдът намира, че са доказани всички признаци на твърдяното нарушение.

С разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП се предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или

пътен участък. Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а, според който при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му. В ал. 2 на същия член императивно е установено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, на него се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2500 лева, каквато именно е била наложена на жалбоподателя.

Неоснователен е доводът, че за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не била приложима облекчената процедура по издаване на електронен фиш, а следвало да се спазва общата процедура по издаване на АУАН и НП, като този извод следва от анализа на всички приложими разпоредби. Така съгласно чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - **3б**, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение **или електронния фиш** представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Съгласно следващата ал. 5 в случаите по ал. 4 въз основа на първоначално издадения акт за установяване на административно нарушение не се издава наказателно постановление и административнонаказателното производство се прекратява, а **първоначално издаденият електронен фиш се анулира**. Също така, съгласно чл. 189ж, ал. 7 по отношение на **електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б** се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, а съгласно ал. 8 наказателни постановления за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в и **електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б** се връчват от контролните органи по чл. 167а на нарушителя лично, срещу подпис или по реда на чл. 186а, ал. 1, т. 2, буква "а", т. 3, ал. 2, 3, 5 и 6.

Видно е от съпоставката на всички тези разпоредби, че законодателят е въвел възможността за санкциониране с електронен фиш на нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

В този смисъл е и преобладаващата практика на съдилищата от цялата страна, като например - Решение № 643 от 10.05.2023 г. по к. адм. н. д. № 405 / 2023 г. на XV състав на Административен съд – Варна; Решение № 1174 от 21.06.2023 г. по к. адм. н. д. № 1113 /2023 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив; Решение № 937 от 30.06.2023 г. по к. адм. н. д. № 843 / 2023 г. на XIV състав на Административен съд - Варна; Решение № 4726/13.07.2023 г. по КНАХД № 5078/2023 г. по описа на АССГ; Решение 352 от 28.10.2022г. по АНД 1081/2022г. на Районен съд - Шумен. Решение №356/02.11.2022г. на РС-Шумен по анд №1076/2022г.; Решение №8/08.02.2023г. на АдмС- Шумен по канд №1/2023г.; Решение на АдмС - Шумен №43/23.03.2023г. по канд №36/2023г. Решение на АдмС-Шумен №44/23.03.2023г. по канд №35/2023г.; Решение №1352/26.10.2022г. на АдмС - Варна по к.а.н.д.2035/2022г. и пр./.

Вярно е че в практиката на АдмС-Бургас се наблюдават различия, като в Решение

№ 164/17.02.2023 г. по к.н.а.х.д. № 2112/2022 година изрично се застъпва горната теза, докато в Решение № 827/03.08.2023 г. по к.н.а.х.д. № 773/2023 г. тя се отрича. За съжаление наличието на диаметрално противоречиви становища при недотам ясна правна уредба, е нещо неизбежно в правораздаването, но в конкретния случай съдът отдава приоритет на изразеното по-горе становище, подкрепено с цитирания анализ, поради което и приема, че е допустимо издаването на ЕФ за нарушения, като процесното.

По същество, в конкретния случай, към 03.06.2021 година в 18.37 часа, датата на извършване на нарушението, не е налице подадена тол декларация, а и такива доказателства не се представят от жалбоподателя.

Няма основания за съмнение относно годността на техническото средство и автентичността на снимковия материал. Следва да се има предвид, че съгласно чл. 1 от Закона за измерванията този закон урежда обществените отношения, свързани с осигуряване на проследимост, точност и достоверност на измерванията. В настоящия техническото средство не извършва измерване на някаква величина (скорост, налягане и т.н.), а само е заснело /фиксирало/ преминаващо превозно средство, поради което и изискванията на Закона за измерванията са неприложими към него.

Не се установява неподаването на данни да се дължи на техническа неизправност в системата на АПИ, тъй като такива доказателства не са представени. Тъкмо напротив – както ще стане ясно по-надолу, причината за неподаване на данни се крие изцяло в устройството, монтирано в автомобила, а не в системата на АПИ, която съвсем коректно е засякла въпросното неподаване на информация. Поради това съдът не кредитира приложените от управителя множество писмени документи, касаещи съвсем други казуси.

Наличието на договор с национален доставчик на услуги за електронно събиране на тол такси не отменя отговорността на дружеството да заплаща дължимите такси. В случая не се спори, че е налице бордово устройство, но причината за неподаване на данни не е установена, но не се доказва и техническа неизправност на системата на АПИ, за да приеме, че не е извършено нарушението. Напротив, от представените в съдебно заседание доказателства е видно, че дружеството „Интелигентни трафик системи“ АД е посочило, че след направена справка е установено, че на процесната дата бордовото устройство е било изключено или неправилно включено в електрическото захранване за периода **от 17.54 часа** на 03.06.2021 г. до 08.35 часа на 04.06.2021 г. (л. 74-80). Каква е причината устройството да бъде изключено – дали се дължи на умишлено поведение на водача; на недоглеждане; на техническа причина или т.н. е ирелевантно, доколкото собственикът е длъжен да поддържа устройството в изправност и включено по всяко едно време на движение на камиона.

В настоящия случай, след като не е налице подадена ТД за пътния участък от страна на собственика, то за съответното ППС следва да се приеме, че не е била заплатена дължимата пътна такса. При това положение, обоснован и съответен на материалния закон е изводът на наказващия орган за извършено административно нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Законосъобразна се явява и преценката на административния орган за липса на маловажност на случая, с оглед на това, че не се установяват обстоятелства, които да сочат на по-ниска степен на обществена опасност на деянието от обичайното.

По отношение на наложената имуществена санкция в размер на две хиляди и петстотин лева, то съдът намери същата за законосъобразно определена. Правният анализ на законовия текст на чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП по недвусмислен и еднозначен начин разпорежда на административния орган при установяване на нарушение от вида, посочен в диспозицията на правната норма, да бъде наложена императивно определената санкция.

В обобщение, обжалваният ЕФ като правилен, обоснован и законосъобразен да се потвърди от съда.

С оглед решението за потвърждаване на ЕФ и направеното искане от страна на представителя на АНО, в негова полза следва да се присъдят претендираните разноски за възнаграждение за юрисконсулт. При определяне на дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да се приложи разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН, съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който препраща към Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. С оглед фактическата и правна сложност по делото, съдът достигна до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на АНО следва да се определи и присъди възнаграждение в размер на 80 лв.

Мотивиран от горното Бургаският районен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш с № 8504602767, издаден от Агенция „Пътна Инфраструктура“, с който за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на „Викмар Георгиеви“ ЕООД с ЕИК: 201622128 е наложена имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин / лева.

ОСЪЖДА „Викмар Георгиеви“ ЕООД с ЕИК: 201622128, да заплати в полза на Агенция „Пътна инфраструктура“ сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща сторени в производството разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____